

History of the development of mathematical ideas

Lecture 9. Constructing regular polygons. Gauss-Wantzel Theorem

O. Tymoshenko

Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

Історія розвитку
математичних ідей

- 1 Правильний багатокутник
- 2 Наближення числа π
- 3 Задача на побудову кутів із заданою градусною мірою
- 4 Правильний трикутник
- 5 Правильний п'ятикутник

Правильний многокутник

Правильний многокутник

Правильний багатокутник – багатогокутник, у якого всі кути і всі сторони рівні між собою. В стародавній Греції вміння будувати правильні многокутники лише за допомогою циркуля і лінійки вважалось верхом досконалості. До вашої уваги кілька історичних фактів. У 4 книзі своїх „Начал” Евклід за допомогою циркуля і лінійки вирішує задачу побудови правильного трикутника, чотирикутника, п’ятикутника, шестикутника і п’ятнадцятикутника. Протягом багатьох років зусилля математиків були спрямовані на знаходження способів побудови правильних семи, дев’яти, одинадцятикутників і т. д. Але вони були безрезультатними. І лише в кінці 18 століття 19-річний студент Геттинського університету, в майбутньому великий німецький математик Карл Фридрих Гаус, повністю вирішив питання про побудову правильних многокутників циркулем і лінійкою. Це було його перше відкриття.

Правильний многокутник

Гаус знайшов спосіб побудови правильного 17-ти кутника. Це відкриття так вразило його, що він з 1 курсу філософії перейшов на курс математики, якій присвятив все своє життя. Він дуже пишався своїм відкриттям і заповів вигравірувати на своєму надгроб'ї правильний сімнадцятикутник, вписаний в круг.

Розв'язання задач на побудову правильних многокутників за допомогою циркуля і лінійки є дуже непростим. Розповідають, що в Німеччині один досить наполегливий аспірант довів свого вчителя до того, що той сказав:

” Ідіть і розробляйте побудову правильного многокутника з 65537 сторонами(а його дійсно можна побудувати).”

Аспірант пішов, і повернувся лише через 20 років, але з розв'язком, який зберігається в архівах м. Геттенгена.

Задач одного історичного діяча.

Історія виникнення задачі така: Наполеон, артилерист за освітою, будучи першим консулом, попав у Мілан, де познайомився з італійським математиком Л.Максероні. Максероні подарував йому свою книгу "Геометрія циркуля", в якій довів, що всі задачі геометрії на побудову лінійкою і циркулем можна розв'язати лише циркулем. Наполеону так сподобалась книга, що він сам склав задачу, яку не зміг розв'язати жоден з його генералів.

Наближення числа π

Наближення числа π

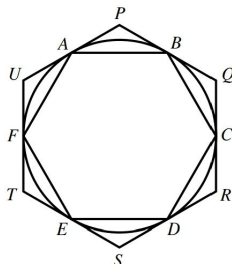
Давньогрецькі математики (Антіфон, Брісон, Архімед та інші) використовували правильні многокутники для обчислення числа π . Вони обчислювали площі вписаних в коло і описаних навколо нього многокутників, поступово збільшуючи число їх сторін і отримуючи таким чином оцінку площі кола.

Figure: Греція ©Wikipedia

Наближення числа π

Обчислюючи відповідне наближення для π , Архімед послідовно вписував і описував правильні багатокутники з 6, 12, 24, 484 і 96 сторонами всередині кола і поза ним. Вибір за кількістю сторін був закономірним. З усіх правильних багатокутників шестикутник найпростіше вписати. Просто відзначте від будь-якої точки на окружності хорди довжиною, що дорівнює радіусу кола, доки не будуть отримані всі шість вершин, скажімо, A, B, C, D, E і F . Коли до кола A, B, C, D, E і F проводять дотичні, утворюється інший правильний шестикутник, який описує коло.

Наближення числа π

З правильного шестикутника правильний вписаний 12-гранний багатокутник будується шляхом поділу дуги, що лежить на описаному колі кожною стороною шестикутника, використовуючи додаткові точки, знайдені таким чином, і вихідні вершини, щоб утворити необхідний дванадцятикутник. Продовжуючи таким чином, повторюючи поділ дуг навпіл, Архімед отримав правильні многокутники 12, 24, 48 і 96 сторін шестикутника.

Наближення числа π

Якщо p_n і P_n являють собою периметри вписаного та описаного правильних багатокутників n сторін, а C — довжина кола, випливає, що

$$p_6 < p_{12} < p_{24} < p_{48} < p_{96} < \dots < p_n < C < \\ < P_n < \dots < P_{96} < P_{48} < P_{24} < P_{12} < P_6.$$

Обидві ці послідовності є обмеженими монотонними послідовностями, і, отже, кожна має границю; і можна довести, що границі однакові, а C їх спільне значення. Крім того, $P_{2n}p_n$ і P_n , а p_{2n} — середнє геометричне p_n і P_{2n} :

$$P_{2n} = \frac{2p_n P_n}{p_n + P_n}, \quad p_{2n} = \sqrt{p_n P_{2n}}.$$

Наближення числа π

Починаючи з периметрів $p_6 = 3d$ і $P_6 = 2\sqrt{3}d$, де d — діаметр кола, можна використовувати ці рекурсивні співвідношення для обчислення P_{2n} і p_{2n} послідовно до значень P_{96} і p_{96} . Припускаючи нерівність

$$\frac{265}{153} < \sqrt{3} < \frac{1351}{780}.$$

як відомо, Архімед виявив, що

$$\left(3 + \frac{10}{71}\right) d < \frac{96 \cdot 66}{2017\frac{1}{4}} d < p_{96}$$

і

$$P_{96} < \frac{96 \cdot 153}{4673\frac{1}{2}} < \left(3 + \frac{10}{70}\right) d,$$

звідки остаточний результат

$$3\frac{10}{71} < \pi < 3\frac{1}{7}.$$

Результат обчислень Архімеда був виражений у вигляді цієї нерівності.

Давньогрецькі математики вміли будувати багатокутник з 2^m сторонами (при цілому $m > 1$), маючи вже побудований багатокутник із кількістю сторін 2^{m-1} : поділом дуги на дві частини. Таким чином із двох півкіл можна побудувати квадрат, потім правильний восьмикутник, правильний шістнадцятикутник і так далі. Окрім цього, в тій же книзі Евклід вказав і другий критерій: якщо відомо, як будувати багатокутники з r та s сторонами, де r та s — взаємно прості числа, то можна побудувати і багатокутник із $r \times s$ сторонами.

Синтезуючи ці два способи, можна дійти висновку, що стародавні математики вміли будувати правильні багатокутники з $2^m \cdot p_1^{k_1} \cdot p_2^{k_2}$ сторонами, де m — ціле невід'ємне число, p_1, p_2 — числа 3 та 5, а k_1, k_2 приймають значення 0 або 1.

1796 року Карлу Фрідріху Гаусу вдалося довести, що коли кількість сторін правильного многокутника дорівнює простому числу Ферма, до яких, крім 3 та 5, належать 17, 257 і 65537, то його можна побудувати за допомогою циркуля та лінійки.

Якщо брати взагалі, із цього випливає, що правильний многокутник можливо побудувати, якщо кількість його сторін дорівнює

$$2^{k_0} p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_s^{k_s},$$

де k_0 — ціле невід'ємне число, k_1, k_2, \dots, k_s набувають значення 0 або 1, а p_j — прості числа Ферма.

Figure: К. Ф. Гаус ©Wikipedia

Гаус підозрював, що ця умова є не тільки достатньою, але й необхідною, але вперше це довів П'єр Лоран Ванцель 1836 року. Крапку в справі побудови правильних многокутників поставила побудова правильних 17-, 257- та 65537- кутників.

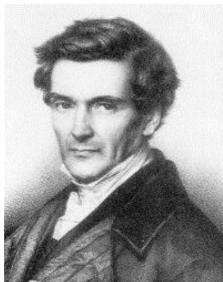

Figure: П. Л. Ванцель ©Wikipedia

Задача на побудову кутів із заданою градусною мірою

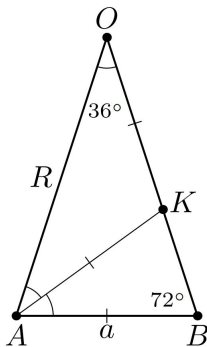
Задача на побудову кутів із заданою градусною мірою

- З побудовою правильних n -кутників тісно пов'язані задачі на побудову кутів із заданою градусною мірою. Оскільки побудову багатокутника можна звести до побудови центрального кута кола з заданим радіусом R , що має градусну міру $\frac{360^\circ}{n}$. Наприклад, якщо знати побудову кута 60° , можна здійснити побудову правильного шестикутника, а за допомогою кута 36° , можна побудувати правильний десятикутник.
- Таким чином, для побудови правильного чотирикутника (квадрату) достатньо побудувати два взаємно перпендикулярні діаметри кола, а для побудови правильного шестикутника можна використовувати, що його сторона дорівнює радіусу описаного кола, що дає можливість легко виконати цю побудову одним циркулем.

Побудова кута 36°

Побудова:

- Розглянемо рівнобедрений трикутник AOB , в якому $AO = OB = R$, $\angle AOB = 36^{\circ}$.
- Кути при основі цього трикутника є рівними 72° .
- Проведемо бісектрису AK , тоді $\angle OAK = \angle BAK = 36^{\circ}$, $\angle AKB = 72^{\circ}$.
Відповідно $OK = AK = AB$.

Побудова кута 36°

- За властивістю бісектриси трикутника одержимо:

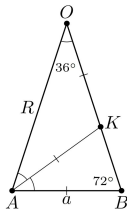
$$\frac{OA}{AB} = \frac{OK}{BK}.$$

Нехай $AB = a$, тоді

$$\frac{R}{a} = \frac{a}{R - a} \Leftrightarrow a^2 + Ra - R^2 = 0.$$

Квадратне рівняння має один додатній корінь:

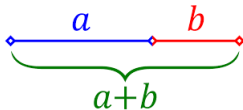
$$a = \frac{R(\sqrt{5} - 1)}{2}$$

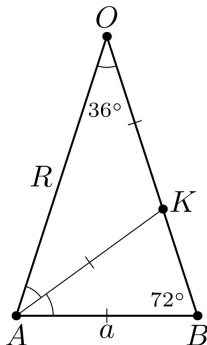
Побудова кута 36°

Наведена побудова кута 36° одночасно є і побудовою золотого перерізу цього відрізка.

Золотий переріз відрізка – це таке його розбиття на дві частини, при якому довжина відрізка відноситься до більшої частини, як більша частина до меншої.

Так, точка K ділить відрізок OB саме в такому відношенні (це впливає із пропорції, складеної в процесі вирішення задачі). Тому, побудувавши вказаним чином трикутник AOB , для побудови золотого перерізу відрізка OB достатньо побудувати бісектрису AK .

Спираючись на співвідношення

$$a = \frac{R(\sqrt{5} - 1)}{2},$$

яке виражає сторону правильного десятикутника через радіус описаного навколо нього кола, можна побудувати правильний десятикутник, а значить, і правильний п'ятикутник, двадцятикутник, і так інше. Покажемо, як побудувати сторони правильного десятикутника та п'ятикутника на одному кресленні.

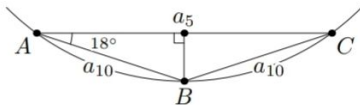
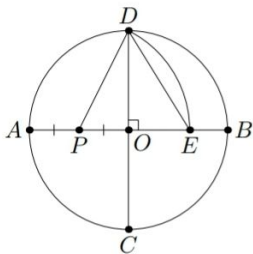
Розглянемо коло з центром O радіуса R , в якому проведемо два взаємно перпендикулярні діаметри AB і CD . Розділимо відрізок AO навпіл, тоді

$$PD = \sqrt{r^2 + \frac{R^2}{4}} = \frac{R\sqrt{5}}{2}.$$

Тому, провівши дугу з центром P і радіусом PD до перетину з відрізком AB в точці E , отримуємо, що

$$OE = PD - PO = \frac{R(\sqrt{5} - 1)}{2},$$

тобто сторона правильного десятикутника, вписаного в розглянуту коло.

Доведемо, що DE сторона правильного п'ятикутника, вписаного в те ж коло. Дійсно, сторона a_{10} правильного десятикутника та сторона a_5 правильного п'ятикутника, вписаних в одне коло, пов'язані співвідношенням:

$$a_5 = 2a_{10}\cos 18^\circ$$

З рівнобедреного трикутника AOB з кутом при вершині 36° , нескладно отримати значення тригонометричних функцій кута 18° :

$$\sin 18^\circ = \frac{0,5a}{R} = \frac{\sqrt{5}-1}{4},$$

отже,

$$\cos 18^\circ = \frac{\sqrt{2(5+\sqrt{5})}}{4}$$

(основне тригонометрична тотожність). Таким чином,

$$a_5 = \frac{\sqrt{2(5-\sqrt{5})}}{4}.$$

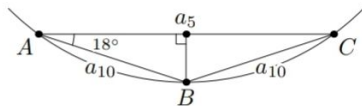
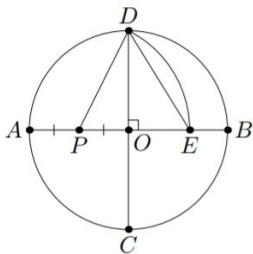
З іншого боку

$$DE = \sqrt{OD^2 + OE^2} = \frac{\sqrt{2(5 - \sqrt{5})}}{4}.$$

Таким чином, повністю описані способи побудови правильного n -кутника за $n = m \cdot 2^{k_1}$, де $k \in \mathbb{N}$; $m = 3; 4; 5$.

Далі, можна, наприклад, знайти спосіб побудови правильного п'ятнадцятикутника. Для цього достатньо збудувати його зовнішній кут:

$$\beta_{15} = 24^\circ = 60^\circ - 36^\circ$$

Правильний трикутник

Правильний трикутник

Рівносторонній трикутник — трикутник, усі сторони якого рівні. В Евклідовій геометрії всі три кути рівностороннього трикутника також рівні. Тому рівносторонні трикутники є правильними многокутниками і мають назву правильних.

Усі кути правильного трикутника дорівнюють 60°

Рівносторонній трикутник можна накреслити за допомогою циркуля та лінійки. Для цього необхідно виконати такі дії:

- 1 Провести пряму та поставити на неї циркуль гострим кінцем.
- 2 Провести коло.
- 3 Поставити циркуль в одну із точок перетину кола та прямої, провести ще одне коло такого ж радіусу.
- 4 З'єднати прямими центри кіл та точку перетину цих кіл.

Правильний трикутник

Альтернативний спосіб:

- 1 Накреслити коло довільного радіусу.
- 2 Поставити циркуль на це коло і накреслити ще одне коло такого ж радіусу.
- 3 Ці два кола перетинаються в двох точках, кожна з точок перетину разом із центрами кіл утворюють правильні трикутники.

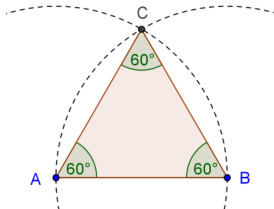
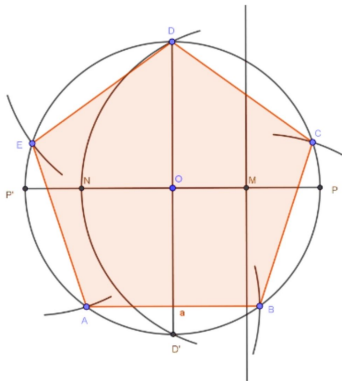

Figure: Правильний трикутник ©Wikipedia

Правильний п'ятикутник

Правильний п'ятикутник

1. Побудуємо коло $K(O, r)$ і діаметри $DD' \perp PP'$.
2. Поділимо відрізок OP навпіл ($OM = MP$).
3. Побудуємо коло з центром в точці M і радіусом MD .
Точка $N \in PP'$.
4. $DN = a$, D – перша вершина. Будуємо інші вершини 5-кутника.

Література

- [1] David M. Burton. The History of Mathematics: An Introduction, 6th Edition, McGraw Hill Learning Solutions (2007)
- [2] Craig Smoryński, History of Mathematics, Springer (2008)
- [3] Uta C.Merzbach and Carl B. Boyer, A History of Mathematics, 3d Edition, Printed in the United States of America (2011)
- [4] Гуж М. М., Матеріали для проведення факультативних занять з математики, електронна версія (2020)
- [5] Про можливе і неможливе в геометрії циркуля та лінійки / В. Н. Костарчук, Б. І. Хацет // Радянська школа –1962. –128 с.

Дякую за увагу!